

Tijdens zijn studie speelde Steffen Bakker (30) bij FC Groningen, tot hij de droom profvoetballer te worden opgaf. In het jaar tussen zijn bachelor en master econometrie kwam hij terecht in Noorwegen: liefde op het eerste gezicht. Sinds 2016 woont hij in Trondheim.

Hij viel voor de natuur, acht jaar geleden. Toen Steffen Bakker zijn bachelor had gehaald, vertrok hij voor een tussenjaar naar Noorwegen. 'Net als zoveel studenten had ik het plan om de wereld over te reizen. Maar ik bedacht me dat ik eigenlijk helemaal niet zoveel zin had in een jaar onderweg. Ik wilde vooral meer leren.' Aan de 'volkshogeschool' in Seljord kon hij een kant van zichzelf ontwikkelen die tijdens zijn opleiding econometrie niet aan bod was gekomen. 'Mijn hoofdrichting was *friluftsliv*, het buitenleven. Heel veel skiën, kajakken en klimmen. Daar werd ik verliefd op Noorwegen.'

Hij deed zijn master alsnog in Groningen, maar werd daarna weer naar het Noorden getrokken. 'Hoogleraar Maarten van der Vlerk, helaas overleden, tipte me over een promotieplek in Trondheim, een stad vergelijkbaar met Groningen. Ik had er nooit

STEFFEN BAKKER (30)

'Zullen we morgen gaan klimmen?'

over nagedacht om te promoveren, maar het onderwerp – energietransitie – interesseerde me en ik had wel zin om weer te kunnen skiën en klimmen, dus zo viel alles samen.' Eenmaal in Trondheim leerde Bakker de Noorse Kari kennen, met wie hij inmiddels samenwoont aan de rand van de stad. Ze moesten wat obstakels overwinnen, want daten gaat in Noorwegen anders dan in

Nederland. 'We kwamen elkaar af en toe tegen in de klimhal, maar als je geen gemeenschappelijke vrienden hebt, is het in Noorwegen vrij gek om zomaar iemand aan te spreken. Je moet elkaar dan al tegenkomen op een feest en allebei een beetje dronken worden. Toen we een match met elkaar hadden op Tinder konden we tegen elkaar zeggen: "zullen we morgen gaan klimmen?" en toen werd het wat.'

Ook vriendschappen sluit je in Noorwegen minder gemakkelijk dan in Nederland, merkte Bakker. 'Mensen zijn hier meer op zichzelf. Ook wel logisch, het land is groot en er is letterlijk meer afstand. Je leert elkaar kennen via clubjes, daarom ben ik meteen lid geworden van een outdoorvereniging. Uitgaan doen de Noren ook minder actief dan wij. Voor mij geen probleem, want dat heb ik in Groningen genoeg gedaan.'

Vooral zijn laatste studiejaren leenden zich daar goed voor. In de eerste twee jaar van zijn bachelor speelde Bakker nog bij FC Groningen. Hij kreeg een jaar extra voor de bachelor, dus het lukte wel om zijn vakken te halen, maar zijn leven bestond toen voornamelijk uit studeren en voetbal. 'Ik was de enige van ons team die studeerde. Soms zat ik onderweg naar een uitwedstrijd in Alkmaar of Eindhoven vergelijkingen en bewijzen uit te pluizen voor een tentamen. Dat vonden de andere jongens wel apart.'

Halverwege zijn bachelor besloot hij de droom om prof te worden aan de wilgen te hangen en koos hij voor de econometrie. Als onderzoeker aan de Norges Teknisk-Naturvitenskapelige Universitet (NTNU) houdt hij zich bezig met energietransitie en logistiek. Zijn tijd verdeelt hij zoveel mogelijk tussen onderzoek en onderwijs aan de ene kant en buitensport aan de andere kant. 'Toen ik door corona thuis moest werken, kon ik tussen de middag lekker een of twee uur langlaufen in het gebied dat naast ons huis ligt. En in de zomers werk ik als klimgids in de Lofoten, een eilandengroep boven in Noorwegen. Een van de mooiste plekken ter wereld.'

Steffen tijdens 54 km lange langlaufwedstrijd, de Birkebeinerrennet.